

سخنی از مولانا.

گاه با دعائی و جهدی به نتیجه ای می رسیم. مولانا میگوید که پذیرش دعا عوامل دیگری هم دارد تنها به جهد و دعای ما نیست ده ها عامل دیگر در کار است . مثالی میزند . میگوید که روباه همه خوشیها و شادیها و عشقهای خود را از دم زیبای خود می داند و بدان مغرور است . این یک فریب است نمی داند که نجات روباه از پاهای اوست و نه از دم او

پا رهند روبهان را در شکار - و آن ز دم دانند روباهان غرار

عشقها با دم خود بازند کین - می رهند جان ما را در کمین

روبها پا را نگه دار از کلوخ - پا چو نبود دم چه سود ای چشمشوخ

ما هم مثل روباه هستیم ای بزرگواران پای ما می رهند ما را ز صدگون انتقام یعنی مدهائی که به ما می رسد و ما بیخبریم جهد ما مثل دم روباه است که بدان مینازیم